

**IBYCI RHEGINI
CARMINUM RELIQUIAE,
QUAESTIONUM
LYRICARUM, LIBR. I**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649172795

Ibyci Rhegini carminum reliquia, quaestionum lyricarum, libr. I by Fr. Guilh Schneidewin

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

FR. GUILH SCHNEIDEWIN

**IBYCI RHEGINI
CARMINUM RELIQUIAE,
QUAESTIONUM
LYRICARUM, LIBR. I**

1841

1-

Schreiden.

IBYCI RHEGINI

CARMINUM RELIQUIAE.

QUAESTIONUM LYRICARUM

LIBR. I

SCRIPSIIT

FR. GUILH. SCHNEIDEWIN, PHIL. DR.
HELMSTADIENSIS.

PRAEFIXA EST EPISTOLA

CAROLI ODOFREDI MUELLERI

GOTTINGAE,
SUMPTIBUS G. KUEBLERI
MDCCCXXXIII.

CHR. G. MITSCHERLICHIO.

LUDOLPHO DISSENIO.

CAROLO HOECKIO.

PRAECEPTORIBUS GOTTINGENSIBUS.

S A C R U M.

Caroli Odofredi Muelleri

epistola missa

a d

Frideri Guil. Schneidewinum.

Quod tu, iucundissime Schneidewine, Ibyci tui pagellas singulas et prelo, ut dicitur, etiam tum madentes primo mihi transmisisti: id mihi pergratum accidit. Nam expertus sum, quod nunquam sine gaudio experior, discendum nobis saepe esse ab iis, quos modo docuimus, et mutuae quodammodo institutionis hunc esse nostrum ludum. Quod ut nobis, philologiae magistris, imprimis experiendum sit, facit tum studiorum nostrorum multiplex genus, et camporum, in quos excurri potest, diversitas, tum eorum, qui his studiis vacant, mens longo iam usu a pueris inde exercitata, et, cum ad altiores scientiae gradus perventum est, ingenitum sibi igniculum celeriter saepe ostendens. Nunc, ut beneficii apud me collocati gratias tibi referam

eas, quae cum ipso tuo beneficio coniunctissimae sint, primus ego tuus lector eos, qui me sequentur, in legendo tuo libro ita iuvare studebo, ut, quo primum animum advertere conducat, statim in limine intelligant.

Quid autem est, quod, cum fragmenta ruinae, qua literarum Graecarum magna pars, et omnium maxime lyrica poesis, afflicta est, colligimus, ut effici possit, unice cupimus et optamus? Nonne ardenti commovemur desiderio, clarissima ingenia, quorum integra scripta nobis invidit aetas, mente et animo ita complectendi, ut illi in ordinem quodammodo redigantur eorum scriptorum, quibuscum tanquam superstitionibus hodieque aetatem agere licet, utque, qui nunc nihil nisi nomen et umbram habent, et Homericorum instar idolorum inter manus prehendentium in auras dilabuntur, postquam vivo sanae doctrinae sanguine eos aluimus, corpus et animam denuo accepisse videantur? Quodsi ex fragminibus illis sedulo collectis et inter se comparatis ac cum similibus antiquitatis operibus collatis, parique argumentorum et verborum cura illustratis, ea poemata quo filo deducta fuerint, et poetarum quae fuerit indoles, qui pectoris sensus, quae summa artis praecepta, intellectum erit: non hos solos scriptores melius cognoverimus, sed etiam ab eo scopo, quem tanquam bonorum finem in

studiis nostris spectamus, ut Graecae nationis humanitas quibus progressibus creverit et qua lege exulta sit variasque induerit formas, intelligatur, denique ut, in alienos animos tanquam in speculum intuentes, nostri ipsorum animi naturam et fines penitus introspeciamus, propius iam aberimus. Hoc autem qui studiis illis non aliquatenus effecerit, is me indice nihil effecerit.

Tu, mi Schneidewine, in Ibyco tuo id certe iam assecutus es, ut quem locum hic inter Graecos poetas teneat, et quibus virtutibus eius poesis emicuerit, multo melius intelligi possit, quam adhuc intellectum fuerat. Ac primum quidem omnes, puto, laudabunt, quod Ibycum cum Stesichoro ita coniunxisti, ut hos unam lyricae poeseos sectam in Magna Graecia florentem secutos esse appareat, sicut Simonides et Bacchylides eiusdem Ceae disciplinae alumni sunt. Etiam hoc tibi asseutio, hanc illorum poetarum cognationem primariam fuisse causam, ut exquisitoria quaedam verba et rariorum fabularum mentio a grammaticis testibus modo Stesichoro, modo Ibyco adscribebantur: quippe quae apud utrumque inventa essent. Quanquam propter hanc ipsam eorum similitudinem etiam dubitatum esse videtur de carminibus nonnullis, Ibycine essent an Stesichori, quo fieri poterat, ut argumenta et verba, quae semel tantum in